

Dosarul nr.2-2642/21
(2-21018821-12-2-05022021-1)

HOTĂRÎRE în numele Legii

21 decembrie 2022

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău(sediul Centru)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Vișcu

Grefier:

Iulia Guțu

Cu participarea: reprezentantul reclamantului Pavaloi Andrei-avocatul Doroftei Roman,
împuternicit în baza mandatului seria MA nr. ***** din *****,

A examinat în ședință de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Pavaloi Andrei către Redacția ziarului "Timpul", cu privire la apărarea onoarei, demnității, și reputației profesionale.

c o n s t a t ă:

Argumentele părților și participanților la proces.

Reclamantul Pavaloi Andrei s-a adresat în instanța de judecată cu cererea de chemare în judecată, ulterior concretizată, către Redacția ziarului "Timpul", solicitând:

- constatarea și recunoașterea drept defăimătoare și neveridice afirmațiile din conținutul articolului din 24.12.2020 plasat pe site-ul timpul.md, precum și pe alte rețele de socializare intitulat „Problema otrăvirii copiilor în grădinițele și școlile din capitală i-a ampoare, iar Ivan Ceban este suspectat că mușamalizează aceste lucruri”. ”Problema alimentației copiilor din grădinițele și școlile din capitală cu produse alterate sau care lasă mult de dorit i-a ampoare și se creează impresia că edilul capitalei, Ivan Ceban ascunde și mușamalizează lucrurile. Despre aceasta a declarat, recent, consilierul municipal Angela Munteanu Pojoga în cadrul ședinței Consiliului municipal Chișinău. Ea a criticat dur în special Direcția Educație a Primăriei capitalei, condusă de Andrei Pavaloi, un personaj controversat despre care redacția noastră a scris anterior, și anume că anchetele acestei instituții în privința cazurilor de intoxicare din scoli și grădinițe sunt "o profanare a acestei noțiuni". "Combinatele au ajuns o imensă piață de desfacere. Aici nu există produse returnate, aici nu există pierderi. Cine știe ce fel de carne este în pârjoale și ce fel de cartofi sunt în piureul copiilor? Nimeni nu vede și nu aude nimic. Totul este camuflat. Un fel de paradis al sistemului de comerț", a declarat Angela Munteanu Pojoga. Reamintim că, recent, redacția noastră a publicat o investigație despre cum Direcția Educație, Tineret și Sport a sectorului Râșcani a ajuns campion la achiziții „PE SUB MASĂ” pe timpul când era condusă de Pavaloi. Am atras atenția opiniei publice încă în vara acestui an despre trecutul lui Andrei Pavaloi, care a fost învinuit, în ***** , de delapidări de fonduri în proporții deosebit de mari. Imediat după aceasta am primit mai multe apeluri și scrisori de la foste eleve a unei școli profesionale din Chișinău unde

Pavaloi a activat anterior, care au povestit groaza prin care au trecut ele sau colege lor când trăiau în căminul instituției și erau hărțuite sexual de Pavaloi. În consecință, Andrei Pavaloi ne-a acționat în judecată, în încercarea de a ne închide gura și a ascunde astfel adevărul. Inșă asta nu ne-a descurajat și vom continua să publicăm articole și să stăm cu ochii pe acest personaj";

- obligarea dezmințirii informației defăimătoare ce nu corespund realității și aduc atingere la onoarea, reputația profesională și demnitatea sa;

- obligarea pârâtului de a plasa pe pagina timpul.md (prin aceeași sursă de informare) informația privind dezmințirea afirmațiilor defăimătoare în privința sa cu următorul conținut „Subscrisa, Ziarul Timpul, (timpul.md) la data de 24.12.2020 am făcut public în ziarul timpul și prin intermediul timpul.md în internet, un articol, prin care intenționat, cu bună știință am răspândit informație falsă și defăimătoare despre Pavaloi Andrei, și anume „Andrei Pavaloi, este un personaj controversat despre care redacția noastră a scris anterior. Direcția Educație, Tineret și Sport a sectorului Râșcani a ajuns campion la achiziții „PE SUB MASĂ" pe timpul când era condusă de Pavaloi”, Andrei Pavaloi, care a fost învinuit, în *****, de delapidări de fonduri în proporții deosebit de mari, foste eleve a unei școli profesionale din Chișinău unde Pavaloi a activat anterior, erau hărțuite sexual de Pavaloi. Astfel, ne cerem scuze pentru răspândirea, intenționat, cu bună știință a informației false și- defăimătoare despre Pavaloi Andrei. Prezentul text este publicat în scris, deschis, prin aceeași sursă de informare în masă”;

- încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată concretizată a indicat că, la data de 24.12.2020 pe situl timpul.md precum și pe alte rețele de socializare a apărut articolul intitulat „Problema otrăvirii copiilor în grădinițele și școlile din capitală i-a amployare, iar Ivan Ceban este suspectat că mușamalizează aceste lucruri, informații defăimătoare care atentează nefondat la onoarea, demnitatea și reputația sa profesională. Conținutul articolului cuprinde următoarele: „Problema otrăvirii copiilor în grădinițele și școlile din capitală i-a amployare, iar Ivan Ceban este suspectat că mușamalizează aceste lucruri. Problema alimentației copiilor din grădinițele și școlile din capitală cu produse alterate sau care lasă mult de dorit i-a amployare și se creează impresia că edilul capitalei, Ivan Ceban ascunde și mușamalizează lucrurile. Despre aceasta a declarat, recent, consilierul municipal Angela Munteanu Pojoga în cadrul ședinței Consiliului municipal Chișinău. Ea a criticat dur în special Direcția Educație a Primăriei capitalei, condusă de Andrei Pavaloi, un personaj controversat despre care redacția noastră a scris anterior, și anume că anchetele acestei instituții în privința cazurilor de intoxicare din școli și grădinițe sunt “o profanare a acestei noțiuni”. “Combinatele au ajuns o imensă piață de desfacere. Aici nu există produse returnate, aici nu există pierderi. Cine știe ce fel de carne este în pârjoale și ce fel de cartofi sunt în piureul copiilor? Nimeni nu vede și nu aude nimic. Totul este camuflat. Un fel de paradis al sistemului de comerț”, a declarat Angela Munteanu Pojoga. Reamintim că, recent, redacția noastră a publicat o investigație despre cum Direcția Educație, Tineret și Sport a sectorului Râșcani a ajuns campion la achiziții „PE SUB MASĂ”pe timpul când era condusă de Pavaloi. Am atras atenția opiniei publice încă în vara acestui an despre trecutul lui Andrei Pavaloi, care a fost învinuit, în

*****, de delapidări de fonduri în proporții deosebit de mari. Imediat după aceasta am primit mai multe apeluri și scrisori de la foste eleve a unei școli profesionale din Chișinău unde Pavaloii a activat anterior, care au povestit groaza prin care au trecut ele sau colege lor când trăiau în căminul instituției și erau hărțuite sexual de Pavaloii. În consecință, Andrei Pavaloii ne-a acționat în judecată, în încercarea de a ne închide gura și a ascunde astfel adevărul. Însă asta nu ne-a descurajat și vom continua să publicăm articole și să stăm cu ochii pe acest personaj”.

La fel, difuzând informații menționate, fără a prezenta investigații personale care se cereau, luând în considerare gravitatea acuzațiilor aduse sau măcar nu s-a demonstrat proveniența faptelor difuzate. Prin prisma art. 7 a Legii privind libertatea de exprimare - orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.

Având în vedere conținutul art. 18 a Legii privind libertatea de exprimare, a precizat că, informația din articole îl vizează direct, a fost răspândită de pîrît prin articolele din 16.10.2020, comportă caracter defăimător în privința sa, se bazează pe fapte în esență false, deoarece nu corespund realității și sunt distorsionate, fiind o persoană publică, informația se referă la calitatea sa de șef Direcția Educație a Primăriei mun. Chișinău, nu vizează chestiuni de interes public, ci preponderent țin de viața sa private și i-a fost cauzat prejudiciu moral și material și care urmează a fi apreciat pe parcursul examinării cauzei.

În conformitate cu art. 15 alin. (1) din Legea privind libertatea de exprimare, a expediat în adresa pîrîtei cerere prealabilă privind dezmințirea informației, recepționată conform avizului de recepție, însă pârâta, în mod tacit a refuzat soluționarea cererii și expedierea unui răspuns.

Cuprinsul art.10 alin.(1) CEDO, în coroborare cu art.32 alin.(1) al Constituției RM, stabilesc dreptul la libertatea de exprimare a oricărei persoane, cetățean, drept ce cuprinde libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvînt, imagine sau prin alt mijloc posibil. Dar, totodată, exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrîngerii sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru protecția reputației sau a drepturilor altora (art.10 alin.(2) CEDO. În conchiderea constatărilor este evident că plasarea informațiilor defăimătoare și speculative în lipsa unui unor probe care să ofere *prima facie*, duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale.

Cu referire la practica Curții Europene, în special cauza nr. 6 Flux vs. Moldovei, este de menționat că în prezenta cauză pîrîtul în mod evident a acționat în mod iresponsabil, acuzând reclamantul de comiterea acțiunilor în lipsa oricărui suport probant. Totodată, opiniile expuse de către pîrît privind activitatea profesională a reclamantului au fost prezentate cu rea-credință, întrucît la fel fiind lipsit suportul probant. Astfel, dreptul la liberă exprimare nu poate fi interpretat ca oferind persoanelor un drept absolut de a acționa într-un mod iresponsabil prin acuzarea persoanelor de comiterea acțiunilor ilicite în lipsa la acel moment a unui substrat factologic.

Se atestă că, prevederile art. 10 CEDO - libertatea de exprimare, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și totuși nu garantează o libertate de exprimare largă și nerestrictivă chiar și în privința respectului chestiunilor de presă care constituie o chestiune de interes public (cauza *Busuioc vs. Moldova*, p. 59, cererea nr. 61513/00). În sensul respectiv, reclamanta fiind funcționar public și, prin urmare potrivit practicii CtEDO ea trebuie să beneficieze de încrederea societății civile și să fie protejată de orice perturbări în efectuarea cu succes a sarcinilor ei de serviciu și că este nevoie de a le asigura protecția necesară de la atacuri verbale ofensive și abuzive în timpul exercitării funcției (cauza *Janowski vs. Polonia*, nr. 25716/94).

La fel, în practica sa, CtEDO a făcut distincție între declarațiile de fapt și judecățile de valoare. Existența faptelor poate fi demonstrată, în timp ce adevărul judecăților de valoare nu este susceptibil probațiunii. Cerința de a dovedi adevărul unei judecăți de valoare este imposibil de îndeplinit și încalcă însăși libertatea de opinie, care este o parte fundamentală a dreptului garantat de articolul 10 (cauza *Jerusalem v. Austria*, nr. 26958/95, § 42, ECHR 2001- II). Totuși, chiar atunci când o declarație constituie o judecată de valoare, proporționalitatea unei ingerințe poate depinde de faptul dacă există un substrat factologic suficient pentru declarația contestată, deoarece chiar și o judecată de valoare fără nici un substrat factologic care s-o susțină poate fi excesivă (cauza *De Haes and Gijssels v. Belgium*, § 47; *Oberschlick v. Austria* nr. 2).

În aceste condiții se atestă că în lipsa unui suport factic cât de mic privind acuzațiile de comitere a unor nereguli, pârâțul nu se poate prevala de nici o protecție legală, precum ar fi cea a libertății de exprimare, prevăzută de Articolul 10 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului. În particular pentru că libertatea de exprimare încetează acolo unde începe protecția dreptului la reputație a persoanei vizate.

Reclamantul și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 14-20, 24, 26 din Legea privind libertatea de exprimare.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Pavaloi Andrei - avocatul Roman Doroftei, acționând în baza mandatului seria MA *****, a susținut integral cererea de chemare în judecată conform obiectului și temeiului invocat, solicitând admiterea pretențiilor formulate. A menționat că prin decizia Curții de Apel Chișinău din ***** a fost constatat caracterul defăimător a conținutului articolului Publicației Periodice "Timpul de Dimineață" din *****

Reprezentantul pârâtei Redacția ziarului "Timpul", în ședință nu s-a prezentat, copia acțiunii cu înscrisuri a fost repetat returnată de factorul poștal ca nereclamată.

Aici instanța notează că, data, ora și locul desfășurării ședințelor de judecată sunt reflectate pe portalul instanței de judecată, prin urmare informația cu privire la parcursul unui dosar poate fi vizualizată nelimitat de către justițiabili.

Astfel, în virtutea art. 206 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa reprezentantului pârâtei.

În acest sens CtEDO reamintește, că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, informată despre obiectul cauzei, renunță în mod expres la dreptul de a se apăra (cauza *Poitrinol împotriva Franței*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, seria A

nr. 277-A, p. 13, § 31). Atitudinea pârâtului ar echivala cu o renunțare la dreptul de a se apăra.

Aprecierea instanței de judecată.

Studiind materialele cauzei, audiind poziția reprezentantului reclamantului, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră necesar de a respinge integral cererea de chemare în judecată, din considerentele ce urmează.

Conform art. 118 alin. 1, 3 CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Art.121 CPC prevede că, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă al RM prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Instanța judecătorească, conform art. 130 CPC, apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea mult aspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 131 alin. 1 CPC, explicațiile date de părți și intervenienți asupra circumstanțelor care le sunt cunoscute și care au importanță în proces urmează a fi verificate și evaluate deopotrivă cu celelalte probe.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

După cum s-a stabilit în ședință de judecată, la data de 24.12.2020 pe portalul informațional din Republica Moldova timpul.md, a fost publicat articolul intitulat: „,,Problema otrăvirii copiilor în grădinițele și școlile din capitală i-a amplexat, iar Ivan Ceban este suspectat că mușamalizează aceste lucruri”.

La data de 15.01.2021 reprezentantul pârâtei a recepționat cererea prealabilă, fapt confirmat prin semnătura de pe avizul de recepție anexat la dosar.

Invocând caracterul defăimător al conținutului articolului publicat, Pavaloi Andrei a depus prezenta cerere de chemare în judecată.

Conform art. 32 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil, iar libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie

Potrivit art. 3 din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23.04.2010, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi și de a comunica fapte și idei. Libertatea de exprimare protejează atât conținutul, cât și forma informației exprimate, inclusiv a informației care ofensează, șochează sau deranjează. Exercițarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, pentru a apăra ordinea și a preveni infracțiunile, pentru a proteja sănătatea și morala, reputația sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești. Restrângerea libertății de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut la alin.(3) și doar în cazul în care restrângerea este proporțională cu situația care a determinat-o, respectându-se echilibrul just dintre interesul protejat și libertatea de exprimare, precum și libertatea publicului de a fi informat. Garanțiile privind libertatea de exprimare nu se extind asupra discursurilor care incită la ură sau la violență.

Conform art. 7 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.

Totodată, instanța de judecată învederează că, onoarea reprezintă aprecierea pozitivă care reflectă calitatea persoanei în conștiința socială. Demnitatea fiind autoaprecierea persoanei întemeiată pe aprecierea societății. Reputația profesională reprezintă reflectarea calităților profesionale ale persoanei în conștiința socială, însoțită de aprecierea pozitivă a societății.

Art. 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr.64 din 23 aprilie 2010 dă o explicație următoarelor semnificații: defăimare – răspândire a informației false care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei; răspândire a informației – proces de transmitere a informației către alte persoane (cel puțin către o persoană, exceptând persoana lezată); informație – orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet și/sau imagine; fapt – eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiții concrete de loc și timp și a cărui veridicitate poate fi dovedită; judecată de valoare – opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea față de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit; judecată de valoare fără substrat factologic suficient – judecată de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc sau pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată până la falsitate; injurie – exprimare verbală, scrisă sau nonverbală care ofensează intenționat persoana și care contravine normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică; interes public – interes al societății (și nu simpla curiozitate a indivizilor) față de evenimentele ce țin de exercitarea puterii publice într-un stat democratic sau față de alte probleme care, în

mod normal, trezesc interesul societății sau al unei părți a ei; persoană publică – persoană care exercită funcții publice sau o altă persoană care, datorită statutului, poziției sociale sau altor circumstanțe, trezește interesul public; mass-media – mijloc de informare în masă, tipărit sau electronic, precum și jurnalistul; investigație jurnalistică – cercetare rezonabilă a faptelor de către mass-media pentru realizarea unui material jurnalistic; rectificare – corectare benevolă, din proprie inițiativă sau la cerere, a faptelor care au fost prezentate greșit; dezmințire – infirmare a relatărilor defăimătoare cu privire la fapte care nu corespund realității; replică – răspuns al persoanei lezate la opiniile exprimate într-un material răspândit de mass-media; scuze – declarație prin care persoana își exprimă regretul pentru injurie sau pentru informații despre viața privată și de familie.

Prevederile legale citate supra, trebuie interpretate și aplicate în concordanță cu jurisprudența Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, având în vedere că libertatea de exprimare este garantată prin art. 10 din Convenția Europeană, care prin paragraful al doilea permite statelor să aducă anumite limitări acestei libertăți, cu condiția să respecte cerințele prevăzute de Convenție pentru valabilitatea lor.

Astfel, fiind statuat că, exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora(...). Pentru a fi convențională, ingerința în libertatea de exprimare trebuie să îndeplinească trei condiții cumulative prevăzute de paragraful 2 al art.10 CEDO, și anume: i) măsura să fie prevăzută de lege; ii) să urmărească unul din scopurile legitime prevăzute în paragraful 2; iii) și să fie necesară într-o societate democratică pentru atingerea lor. Cu referire la prima condiție ca măsura să fie prevăzută de lege, instanța reține prevederile art.3 alin.(1), (2) și (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr.64 din 23 aprilie 2010, care prevăd condițiile și temeiurile de limitare a libertății de exprimare. Iar, în privința condiției ca măsura să urmărească unul din scopurile legitime, instanța reține că unul din scopurile legitime prevăzute în paragraful 2 al art.10 din Convenție, este protecția reputației altora.

Respectiv, odată ce s-a constatat cu certitudine că măsura de limitare a libertății de exprimare este prevăzută de lege și a urmărit un scop legitim, în continuare urmează a fi examinată cea de a treia condiție și anume, dacă există un just echilibru între, pe de o parte, protecția dreptului consacrat de articolul 10 CEDO și, pe de altă parte, aceea a dreptului reclamantului la protecția onoarei, demnității și reputației profesionale, care, ca elemente al vieții private, sunt garantate de art.8 al Convenției. Este de menționat că, determinând distincția clară între informații, denumite fapte, și opinii, denumite judecăți de valoare, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a remarcat că existența faptelor poate fi demonstrată, în timp ce adevărul judecăților de valoare nu este susceptibil de a fi dovedit

În conformitate cu prevederile art. 4 din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr.64/2010, statul garantează libertatea de exprimare a mass-mediei. Nimeni nu poate interzice sau împiedica mass-media să răspândească informații de interes public decât în condițiile legii. Mass-media are sarcina de a informa publicul asupra problemelor de interes public și de a efectua, în conformitate cu responsabilitățile sale, investigații

jurnalistice în probleme de interes public. Pe lângă garanțiile prevăzute la art. 3, libertatea de exprimare a mass-mediei admite și un anumit grad de exagerare sau chiar provocare, cu condiția să nu se denatureze esența faptelor.

Potrivit art. 6 alin. (1) și (2) al aceleiași Legi, orice persoană are libertatea de a primi informații de interes public prin intermediul mass-mediei. Apărarea onoarei, demnității sau reputației profesionale nu poate prevala asupra libertății publicului de a primi informații de interes public, iar art. 9 alin. (1) și (4) statuează că, orice persoană are dreptul de a critica statul și autoritățile publice. Persoanele care exercită funcții publice pot fi supuse criticii, iar acțiunile lor – verificării din partea mass-mediei, în ceea ce privește modul în care și-au exercitat sau își exercită atribuțiile, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a asigura transparența și exercitarea responsabilă a atribuțiilor lor.

Din materialele cauzei rezultă că, la momentul publicării articolului intitulat „Problema otrăvirii copiilor în grădinițele și școlile din capitală i-a amplexat, iar Ivan Ceban este suspectat că mușamalizează aceste lucruri”, reclamantul Pavaloi Andrei exercita funcția de șef al Direcției Educație a Primăriei mun. Chișinău.

Conform Legii cu privire la libertatea de exprimare, persoanele care exercită funcții publice pot fi supuse criticii, iar acțiunile lor – verificării din partea mass-media, în ceea ce privește modul în care și-au exercitat sau își exercită atribuțiile, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a asigura transparența și exercitarea responsabilă a atribuțiilor lor.

Potrivit art. 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, persoana care exercită funcții publice este persoana fizică care exercită atribuțiile puterii publice (executive, legislative ori judecătorești) sau persoana juridică ce prestează servicii de utilitate publică, sau persoană fizică care administrează persoana juridică ce prestează servicii de utilitate publică ori subdiviziuni ale acesteia.

Astfel, Pavaloi Andrei, fiind persoană care exercită atribuții ale puterii executive, urmează să accepte cu mai multă toleranță criticile aduse în adresa sa, deoarece limitele criticii acceptabile la adresa persoanelor politice și a persoanelor care ocupă funcții publice sunt mai largi decât pentru persoanele particulare.

Articolul 3 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare oferă tuturor persoanelor dreptul la libertatea de exprimare. Un rol special în acest sens îl are presa, libertatea de exprimare a căreia, totodată, este garantată și prin prisma art. 4 din Legea cu privire la libertatea de exprimare.

Din acest motiv, libertatea de exprimare a mass-media se bucură de garanții suplimentare prevăzute de art. 11 alin. (3) din Legea menționată, care stipulează că, dacă persoanele publice și persoanele fizice care exercită funcții publice provoacă ele însele atenția asupra aspectelor din viața lor privată și de familie, mass-media are dreptul să cerceteze aceste aspecte (hotărârea CEDO din 18.01.2011 în cauza MGN Limited c. Regatului Unit).

Potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, au fost delimitate trei categorii principale de exprimării, acestea fiind: politică, artistică și comercială, acordându-i cea mai mare importanță protecției exprimării politice, care a fost definită

foarte larg, astfel încât să includă discursurile privind toate chestiunile de interes public general. Problemele identificate ca fiind de interes public general includ: examinarea cauzelor în justiție, mediul înconjurător, sănătatea publică, abuzul de putere din partea poliției, cruzimea față de animale, proasta gestionare a patrimoniului public, comportamentul ilegal al procurorilor, corupția funcționarilor de stat și activitățile entităților comerciale puternice (Steel și Moris vs Regatul Unit).

În cauza Dichand vs. Austria, cu privire la necesitatea ingerinței în libertatea de exprimare a reclamantilor, CtEDO a considerat că judecățile de valoare pe care le-a făcut primul dintre ei au o bază factuală suficientă, cât timp acesta nu a invocat o stare de fapt mincinoasă. Curtea a amintit că dl. Graff era un om politic important care trebuie să suporte un anumit nivel al criticii activității sale publice și private. Chiar dacă tonul articolului din ziar era virulent și polemic, Curtea a indicat că art. 10 protejează și astfel de informații sau idei, iar, în speță, ele reprezentau o opinie cu privire la activitatea unei persoane publice.

La fel, în cauza Pakdemirli vs Turcia, CtEDO a amintit faptul că, în condițiile în care victima era un ilustru om politic, acesta trebuie să suporte limite ale criticii mult mai elastice decât în cazul altor persoane.

Concluzii similare au fost expuse și în cauza Wirtschafts-Trend ZeitschriftenVerlags GMBH vs. Austria, unde Curtea a indicat că limitele criticii admisibile sunt mai ample în cazul persoanelor publice decât în cazul unui simplu particular.

Reieșind din circumstanțele expuse, instanța consideră că este neîntemeiată acțiunea lui Pavaloi Andrei privind constatarea și recunoașterea drept defăimătoare și neveridice afirmațiile din conținutul articolului, obligarea de dezmințire a informației defăimătoare ce nu corespund realității și aduc atingere onoarei, reputației profesionale și demnității, obligarea publicării pe pagina timpul.md a informației privind dezmințirea afirmațiilor defăimătoare, deoarece la caz se atestă doar o opinie apreciativă a presei despre activitatea publică a reclamantului.

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241 CPC RM, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de Pavaloi Andrei către Redacția ziarului "Timpul", cu privire la constatarea și recunoașterea drept defăimătoare și false informațiile din conținutul articolului din 24.12.2020, pe situsul timpul.md precum și pe alte rețele de socializare intitulat " Problema otrăvirii copiilor în grădinițele și școlile din capitală i-a angajat, iar Ivan Ceban este suspectat că mușamalizează aceste lucruri"; obligarea pârîntului de dezmințire a informației defăimătoare și false, ce aduc atingere la onoare, reputația profesională și demnitatea reclamantului; obligarea pârîntului de a plasa pe pagina timpul.md (prin aceeași sursă de informare) a informației privind dezmințirea informațiilor defăimătoare în privința reclamantului, și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel în termen de 30 zile în Curtea de Apel Chişinău, prin intermediul Judecătoriei Chişinău sediul Centru.

**Preşedinte de şedinţă,
Judecătorul**

S. Vişcu